

Veda

— keskin2011 · 31 Aralık 2018

Oturdum koltuğa boş beşik misali
Bekliyorum yakarışlarımı duyup gelirsin diye
Hasretim sana sevgine muhtacım
Derdime derman olmadın niye

Hani beyaz bir sayfa açmıştık seninle
Ne hayaller kurmuştuk yeminle
Verdiğin tüm sözler koca bir yalanmış
Ben seni sevdim her şeyinle

Sen benim içimi ısıtan
Zor günlerimde yanımda olan
Beni hayata bağlayan
Olmazsa olmazımdın

İçimdeki sevgi tomurcukları
Soldu bak yavaş yavaş
Ona can veren hayat suyu gibiydin
Fersah fersah derinlere daldım
Sanki vurgun yemiş gibiyim

Çalma kapımı bir daha gönül hırsızı
En değerli şeyimi alıp götürdün
Sana verecek hiçbir şeyim kalmadı
Sen benim için gittiğin gün öldün ...

Refik

31 . 12 . 2018

İstanbul